

indre anliggender. Netop denne indblanding havde hidtil hindret Koreas genforening, hvorfor det var nødvendigt, at alle „besættelsestropper“ blev trukket tilbage fra Sydkorea, at FNs kommission for Koreas forening og genopbygning (UNCURK) blev ophævet og punkt 31 strøget af dagsordenen, således som 10 kommunistiske lande krævede det under *dagsordenens punkt 93*. Costa Rica, Storbritannien og USA indvendte på rent processuelt plan, at 20. samling havde anmodet UNCURK om at fortsætte sit arbejde og afgive beretning, hvorfor Generalforsamlingen ikke under en blot drøftelse af dagsordenen kunne stryge det pågældende punkt og dermed henlægge kommissionens beretning uden substantiel behandling. USA tilføjede, at skønt man fra amerikansk side havde alvorlige indvendinger imod ordlyden af dagsordenens punkt 93, ønskede man ikke at hindre dette punkts optagelse på dagsordenen.

Ved afstemningen blev punkt 31 vedtaget med 11 stemmer for, 3 imod (de kommunistiske lande), medens 9 afstod (Finland, samt de arabiske og afrikanske medlemmer af generalkomiteen).

Efter vedtagelsen af dagsordenen i sin helhed søgte Grækenland støttet af USA at kombinere punkterne 31 og 93 i ét dagsordenspunkt, hvorunder såvel UNCURKs beretning som de 10 kommunistiske landes memorandum i forbindelse med forslaget om optagelse af punkt 93 skulle behandles; men Grækenland trak sit forslag tilbage, da det ikke syntes at have mulighed for at blive vedtaget.

34. *Apartheid-spørgsmålet.*

Den sydafrikanske repræsentant blev efter anmodning hørt af komiteen og protesterede som i tidligere år imod apartheid-spørgsmålets behandling under henvisning til art. 2, stk. 7 i pagten.

36. *Fredelig bilæggelse af tvister.*

Sovjetunionen udtrykte tvivl om nødvendigheden og muligheden for at optage dette punkt på dagsordenen, idet pagten allerede anviser veje og midler til fredelig bilæggelse; Sovjetunionen modsatte sig dog ikke sagens optagelse på dagsordenen.

61. *Udpegelse af en højkommisær for menneskerettigheder.*

Sovjetunionen udtrykte tvivl om nytten af at drøfte denne sag, men modsatte sig ikke punktets optagelse på dagsordenen.

70. *Oman-spørgsmålet.*

Storbritannien fremsatte sine synspunkter vedrørende Sultanatet Muscat og Omans uafhængighed og suverænitet, men modsatte sig ikke formelt sagens optagelse på dagsordenen.

90. *Kinas repræsentation.*

Den kinesiske repræsentant protesterede imod titlen på det pågældende dagsordenspunkt og mod indholdet af det forklarende memorandum om sagen, men modsatte sig ikke formelt, at spørgsmålet blev optaget på dagsordenen. Også USAs repræsentant erklærede, at han ikke var enig i de synspunkter, der fremgik af titlen og det forklarende memorandum, men hilste i øvrigt en drøftelse af spørgsmålet velkommen i Generalforsamlingen. 5 andre repræsentanter, herunder Frankrigs, talte for spørgsmålets optagelse på dagsordenen, hvilket blev vedtaget uden afstemning.

Endelig vedtoges det at optage to nye selvstændige punkter på dagsordenen, nemlig punkt 44, „udvikling af naturrigdomme“ og punkt 95, „beretning fra menneskerettighedskommissionen om spørgsmålet vedrørende krænkelse af menneskerettighederne...“.

Om allokeringen af sagerne til udvalgene kan blot anføres, at det besluttedes at behandle Sydvestafrika-spørgsmålet i plenarforsamlingen — og ikke i 4. udvalg — straks fra samlingens begyndelse som følge af den situation, der var opstået efter Den internationale Domstols afvisning af sagen i juli 1966. I øvrigt opstod der ikke uenighed om spørgsmål vedrørende sagerne allokering.

Plenarforsamlingen godkendte på et møde den 24. september generalkomiteens indstilling, derunder fordelingen af sagerne mellem plenarforsamlingen og de faste udvalg. Kun den foreløbige dagsordens